

Ορισμένοι άνθρωποι γεννιούνται ταμμένοι να αφιερώσουν τη ζωή τους στη δημιουργία ενός ξεχωριστού έργου. Δεν έχει σημασία σε ποιόν τομέα.

Ο καθένας στο δικό του. Σημασία έχει το είδος και η ποιότητα της αφοσίωσης, αλλά και το αποτέλεσμα. Πολλοί είναι οι Λαογραφικοί δημιουργοί που «ζώντες», και «κάθε ηλι-

κίας», θα πλουτίσουν την Πινακοθήκη του μυαλού και της καρδιάς μας με το πορτρέτο τους, απ' αυτή τη στιγμή, σαν ένα «ευχαριστώ» που τίμησαν και τιμούν την πόλη μας με την παρουσία τους και τα έργα τους.

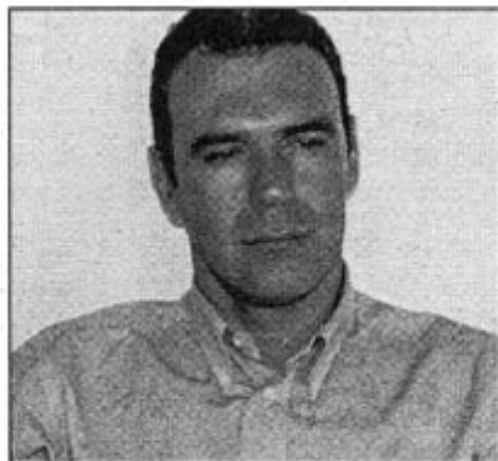
ΠΟΡΤΡΕΤΑ
Από την Άννα Καράμπα
Δημιουργιών

Δημήτρης Τσιπλακούλης: Ελληνικός χορός

Να ξεκινάς με Τσάμικο, που είναι της λεβεντιάς. Μέρες έρωτα και θανάτου στο έμπα της Ανοιξης. Κι ύστερα Συρτός χορός, κάτι σαν «Ορμος», που λέει κι ο Λουκιανός. Και ο Τσακωνικός, κάτι σαν «Γέρανο» που χορεύει ο Θησέας στη Δήλο. Το κεφάλι ψηλά κι ο κορμός ορθός. «Άλλο χορό δεν ρέγομαι από το Πετροζάλη, που πάει πέντε ζάλα μπρος και δυο γυρίζει πίσω». Χορός Συρτός Μπάλος για τους άριστους, όπως τον χάραξε ο Ηφαιστος στην ασπίδα του Αχιλλέα. Ποντιακός χορός λεβέντικος, με σπαθιά, κι ο αέρας να μυρίζει λεβάντα. Χορός Σούστα Δωδεκανήσου, παιχνιδιάρικος, γρήγορος σαν τη θάλασσα, κάτι σαν από διονυσιακή πυρράση. Πέτρα και μάρμαρα μαρτυρούν Ανάσταση. Ανθίζουν. Πανάρκατες ιστορίες είναι αυτές. Φτάνουν ως τις μέρες μας φιλτραρισμένες από την λαϊκή αισθητική και ρυθμό.

Και η Θεσσαλία. Όλα τα βιβλία χορού γράφουν το πολύ τρεις χορούς για τη Θεσσαλία. Ο Δημήτρης ξεκίνησε ερευνητική δουλειά από το 1986 στην περιοχή, μαζί με την ομάδα του, από το Λύκειο Ελληνίδων, όπου είναι η ψυχή, κι έφερε στο φως πράγματα ξεχασμένα σε μια συγκλονιστική παράσταση στο κατάμεστο Κηροθέατρο, που κράτησε δύο μισά ώρες, μόνο με Θεσσαλία. «Ο Κύκλος της ζωής στη Θεσσαλία» έπιασε όλα τα μεγάλα στάδια της ζωής του Θεσσαλού, παλιότερα βέβαια, από τη γέννηση μέχρι το θάνατο. Άλλες παραστάσεις που άφησαν επίσης εποχή, από το Λύκειο Ελληνίδων: «Ελληνες και εποχές», το '94, «Αφιέρωμα στην Ηπειρο» με τον Πετρολούκα Χαλαζά, το '95, και η χορευτική παράσταση με «τα Χάλκινα Πνευστά της Μακεδονίας», το '98. Στο εξωτερικό Α' βραβείο, ολόκληρο, στο Φεστιβάλ του Αγιρίντο της Σικελίας το 1988, ανάμεσα σε 22 χώρες, Παγκόσμια τηλεοπτική εμφάνιση στο Παρίσι από το δορυφορικό κανάλι TV5, το 1992, Los Angeles, California των Η.Π.Α., το '93, και Φεστιβάλ και περιοδείες στην Ιταλία, Γιουγκοσλαβία, Γαλλία, Ελβετία και πάλι Αμερική σε τέσσερις μεγάλες πόλεις με τα «Χάλκινα», με καταπληκτικά αποτελέσματα.

Ο Δημήτρης στο Λύκειο Ελληνίδων δεν διδάσκει μόνο χορό. Διδάσκει τραγούδι. Διδάσκει παράδοση. Διδάσκει Λαογραφία. Διδάσκει το σεβασμό στους σημαντικούς από πλευράς μυαλού και έργου ανθρώπους. Διδάσκει ήθος. Διδάσκει λεβεντιά. Και δεν διδάσκει μόνο. Χορεύει. Και χορεύοντας με το σώμα και το πρόσωπο και την ψυχή, διδάσκει. Αυτοσχεδιασμός και «φάτσο» του Έλληνα δεξιοτέχνη χο-

ρευτή που προηγείται ή καθυστερεί λίγο την κίνηση, κι ενώ φαίνεται ότι «το κάνει», έρρυθμα βρίσκεται μέσα στο ρυθμό. Ο Δημήτρης χορεύει συναρπαστικά. Διάπτοντες αστέρες αφήνουν τα άνη της τροχιάς στην κίνηση. Φλερτάρουν αδιάστατα τη διπλή δρασκελιά του λεβέντη. Οι μαθητές μερικές φορές μαρτυρούμε πως είδαμε το φεγγάρι να μεγαλώνει, κάτι τέτοια βράδια.

Οι κυρίες του Λυκείου Ελληνίδων, εκλεκτά μέλη της Λαογραφικής κοινωνίας, διοικούν με σύνεση. Φροντίζουν για το Χορευτικό τμήμα, για την Ιματιοθήκη με τις αυθεντικές στολές ή τα πιστά τους αντίγραφα, για το Λαογραφικό τμήμα, το Εκδρομικό, το Μουσικό, το Φιλολογικό και τις Δημόσιες σχέσεις. Εργάζονται αγόγγυστα και βέβαια, εθελοντικά. Καύχημα το ιδιόκτητο κτίριο, δωρεά, στη Νεράιδα με τις φοβερές προοπτικές. Και μέσα σ' όλα αυτά ο Δημήτρης κρατάει το ρυθμό της καρδιάς και το ρυθμό των ποδιών μας. Αναβλασταίνουν τα δέντρα. Στη Λατινή και στη Δήλου οι εραστές του παραδοσιακού χορού βρίσκουν το δρόμο τους. Συνεπάντημα και εξάρσεις χαράς. Λιθάρι το λιθάρι ψηλώνει ο βράχος, κι αντιστέκεται στα μπάσα μυαλά που νομίζουν πως ξέχουν. Ποια σοφία δεν μυρίζει βασιλικό και δούσημο; Το να είσαι Έλληνας συνειδητά, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Κι εσύ, Δημήτρη είσαι. Τυχεροί οι γιοι σου γιατί θα διδάσκουν από σένα, και από τη γυναίκα σου, που βρίσκεται στο ίδιο μήκος κύματος. Τυχεροί κι όλοι εμείς που επικροτούμαστε από τις γνώσεις σου, αλλά και τις παροχές του Λυκείου Ελληνίδων.

Να είσαι καλά. Να φροντίζεις τα θαυμαστά της φυλής μας.